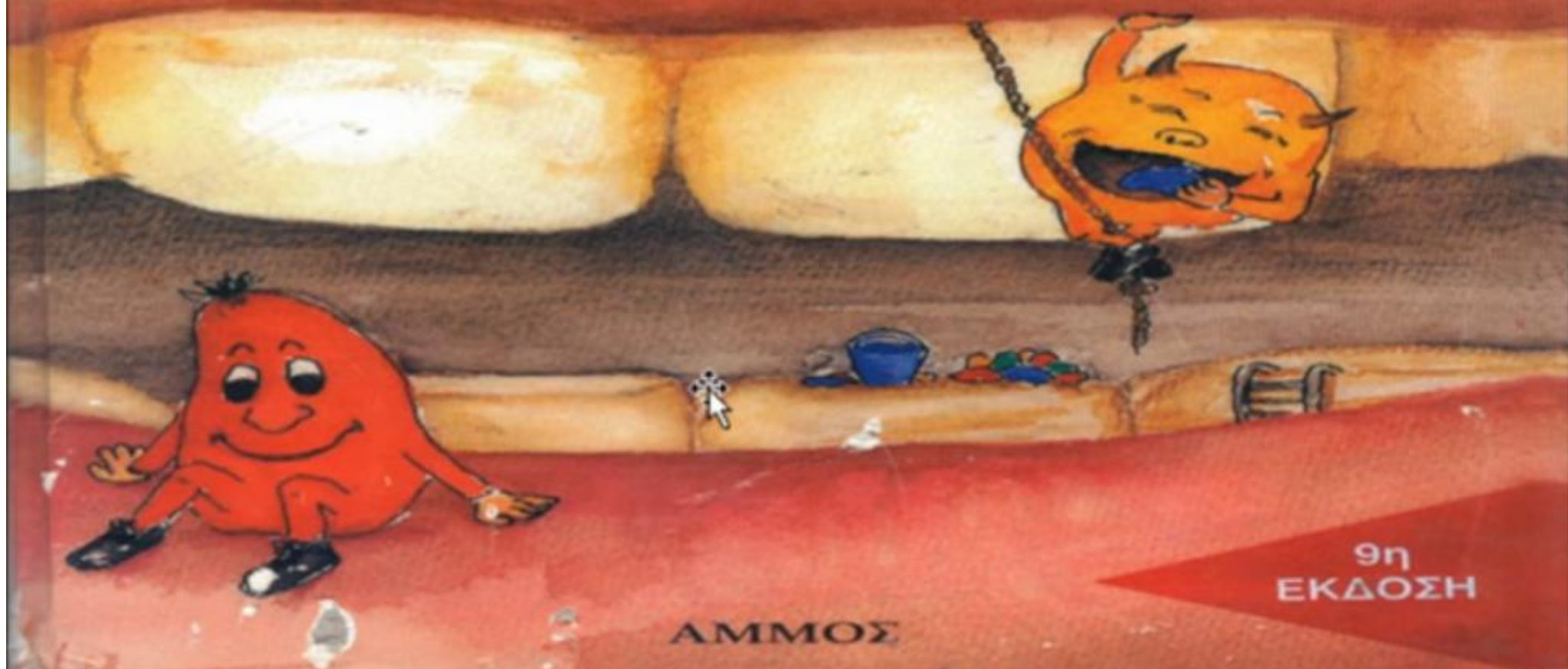

Άννα Ράσελμαν

ΣΟΚΟΛΑΚΗΣ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ ΤΡΥΠΟΔΟΝΤΗ

9η
ΕΚΔΟΣΗ

ΑΜΜΟΣ

Νά ο Σοκολάκης και η Ζαχαρούλα Τρυποδόντη: είναι τα δυο χαρούμενα μικρόβια που βλέπετε στη ζωγραφιά. Στην πραγματικότητα, τα μικρόβια είναι πολύ-πολύ μικρότερα. Αν όμως τα είχα ζωγραφίσει όσο μικρά είναι, δε θα φαινόntonτουσαν καθόλου.

Ο Σκολάκης και η Ζαχαρούλα διάλεξαν δύο διπλανά δόντια, τα έσκαψαν καλά-καλά κι έφτιαξαν τα σπίτια τους! Εδώ βλέπετε το σπίτι του Σκολάκη. Ο ίδιος, όμως, λείπει.

Πού είναι; Έξω και σκάβει!
Ο Σκολάκης τρελαινόταν να σκάβει και να κάνει στα δόντια τρύπες. Το σκάψιμο ήταν ο σκοπός της ζωής του!

Και δεν κουραζόταν εύκολα, γιατί ήταν γερός και δυνατός.
Τον έτρεφαν τα γλυκά που ήταν η μεγάλη του αδυναμία.
Στο σπίτι του είχε ένα ολόκληρο ντουλάπι γεμάτο γλυκιές
προμήθειες!

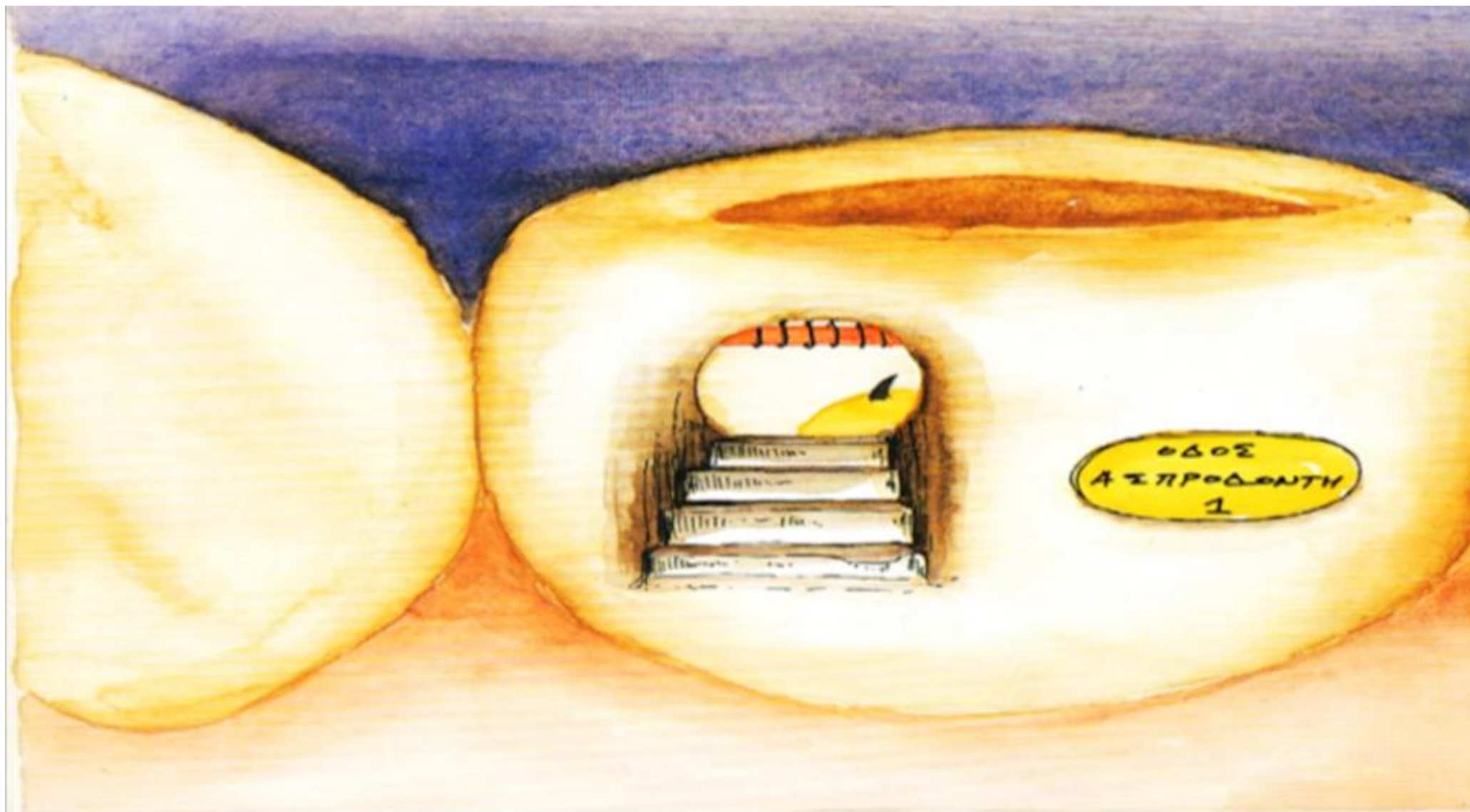

Είχε γεμίσει ένα ολόκληρο μπαούλο με ζαχαρωτά που είχε βρει στα δόντια μου :μεγάλα κόκκινα ζαχαρωτά φτιαγμένα από παγωτό φράουλα και μικρά, από κεραδάκια τούρτας γενεθλίων.Καφετιά ζαχαρωτά από σοκολάτα και κόκα-κόλα , πράσινα από καραμέλες μέντα και άσπρα ,από σκέτη ζάχαρη.

Αλλά και η Ζαχαρούλα είχε μανία με το σκάψιμο. Και ήταν τόσο γλυκατζού που είχε φτιάξει στον τοίχο του σπιτιού της μια μεγάλη μυστική γλυκοκρυψώνα! Πόσο της άρεσε να κάθεται αναπαυτικά στην κουניστή της πολυθρόνα και να πίνει σοκολακολάδα, ένα μείγμα σοκολάτας και κόκα-κόλας! Είχε φτιάξει στο σπίτι της ολόκληρη κατασκευή για να μαζεύει τη σοκολακολάδα που έπεφτε συχνά στη στέγη. Έτσι για να απολαύσει το αγαπημένο της ρόφημα, η πανέξυπνη Ζαχαρούλα δεν είχε παρά να ανοίξει τη βρύση.

Αφού είδατε τα σπίτια των δύο μικροβίων από μέσα, δείτε τα τώρα κι από έξω.
Στην οδό Ασπροδόντη 1 έμενε ο Σοκολάκης.
Δίπλα, στην οδό Ασπροδόντη 2, έμενε η Ζαχαρούλα.

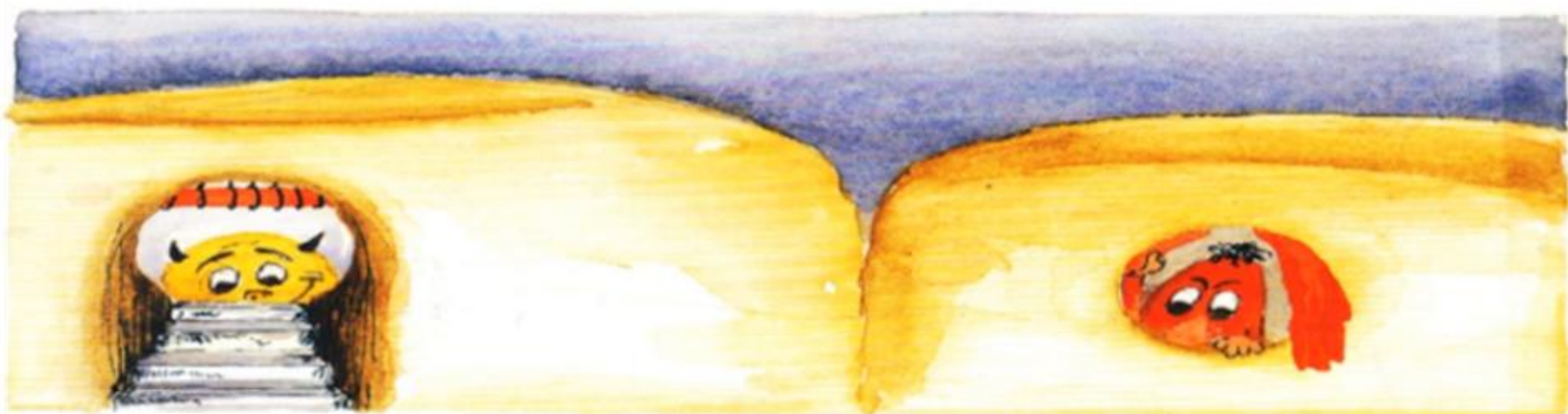
Γκαπ! Γκουπ! Ένα πρωί, ο Σοκολάκης άρχισε να σκάβει το επόμενο δόντι μου. Ξαφνικά, ένιωσε να τον χτυπάει ένας δυνατός αέρας.

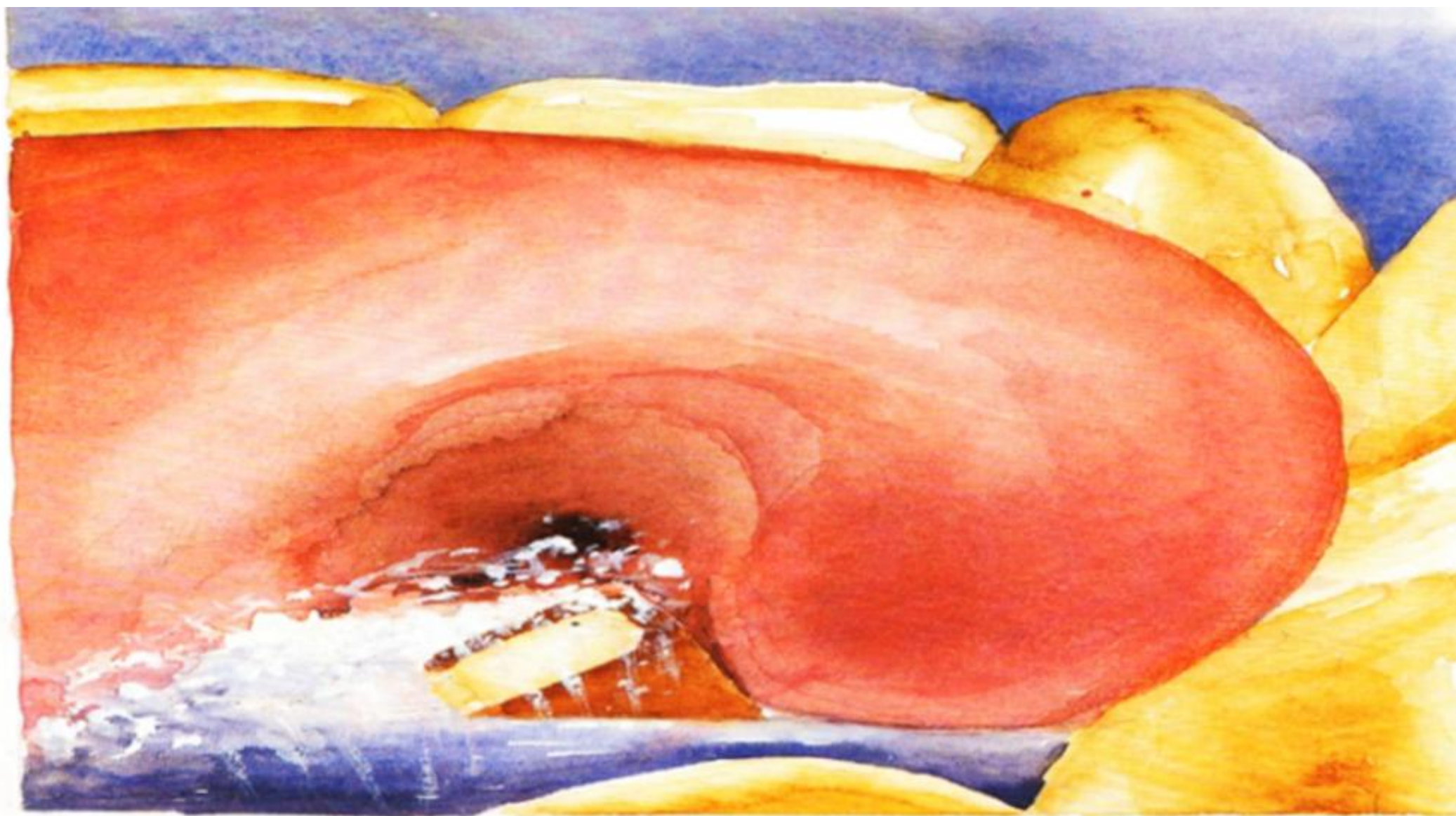

Κάτι μεγάλο ερχόταν προς το μέρος του!

Καλού-κακού έτρεξε να κρυφτεί.
Κρυμμένα στα σπίτια τους, τα δύο μικρόβια αναρωτήθηκαν:
Καλό ή κακό είναι άραγε αυτό που έρχεται;

Καλό!

Ένα κύμα έφερε στην πόρτα της Ζαχαρούλας
ολόκληρο κομμάτι σοκολάτα. Και μάλιστα γεμιστή!

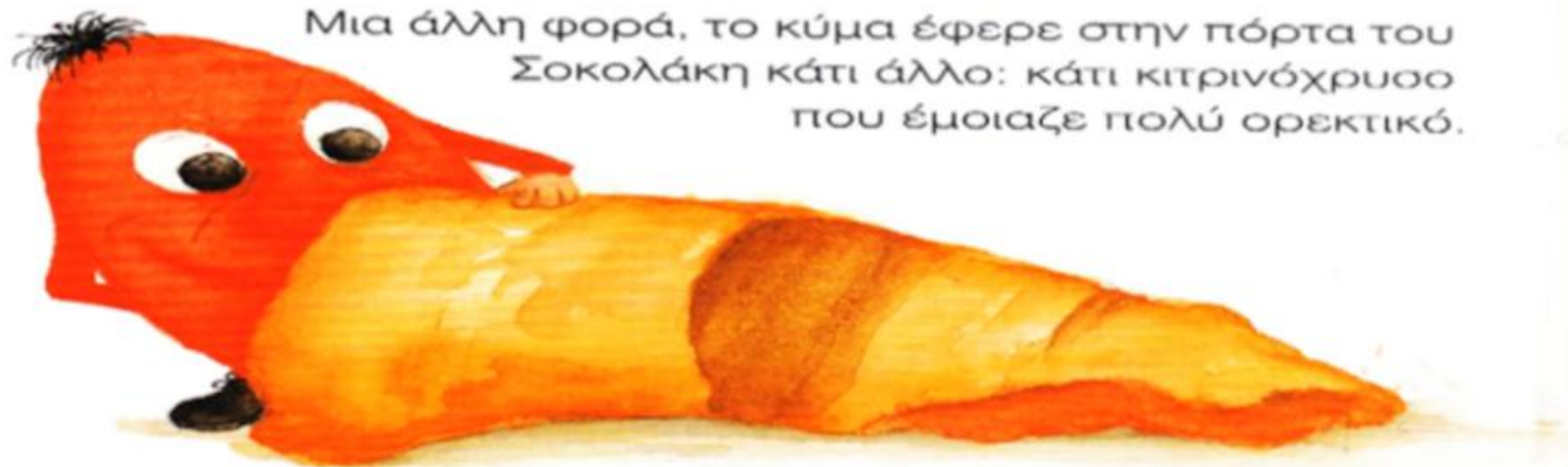
Τα δυο μικρόβια το άρπαξαν αμέσως και το κρύψανε στη μυστική γλυκοκρυψώνα. Κουράστηκαν βέβαια να σηκώσουν τόσο μεγάλο κομμάτι σοκολάτα, αλλά άξιζε τον κόπο!

Πριν κλείσουν το ντουλάπι,
έκοψαν ο καθένας από ένα κομματάκι
και το έφαγαν με απόλαυση.

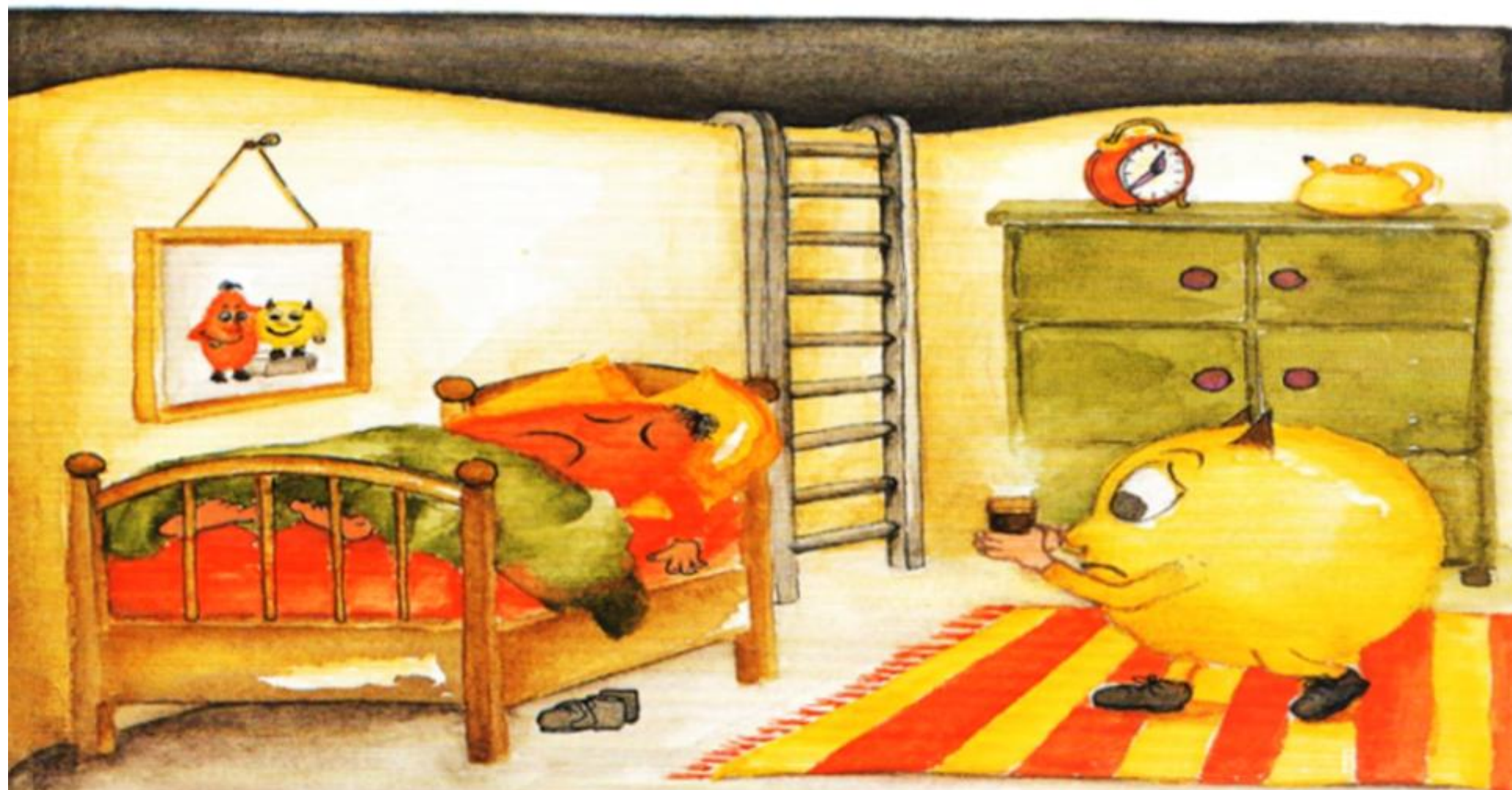
Μια άλλη φορά, το κύμα έφερε στην πόρτα του Σοκολάκη κάτι άλλο: κάτι κιτρινόχρυσο που έμοιαζε πολύ ορεκτικό.

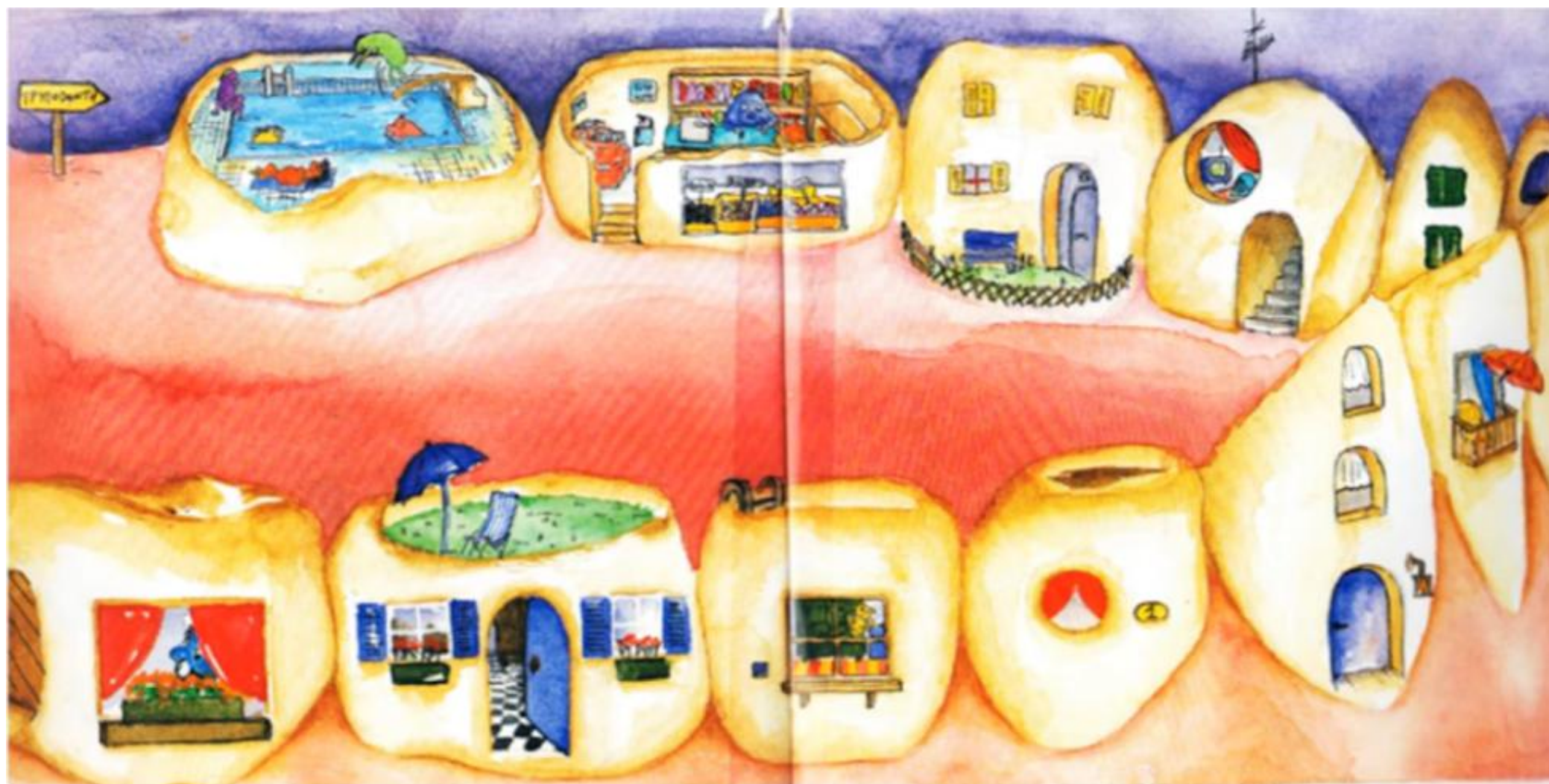

Γκλουπι!
Ο λαίμαργος Σοκολάκης το καταβρόχθισε.
Αμέσως όμως, ένιωσε χάλια. Και τότε κατάλαβε: είχε φάει κατά λάθος τυρί.
Τυρί! Το μόνο πράγμα που δεν μπορούσε να χωνέψει.

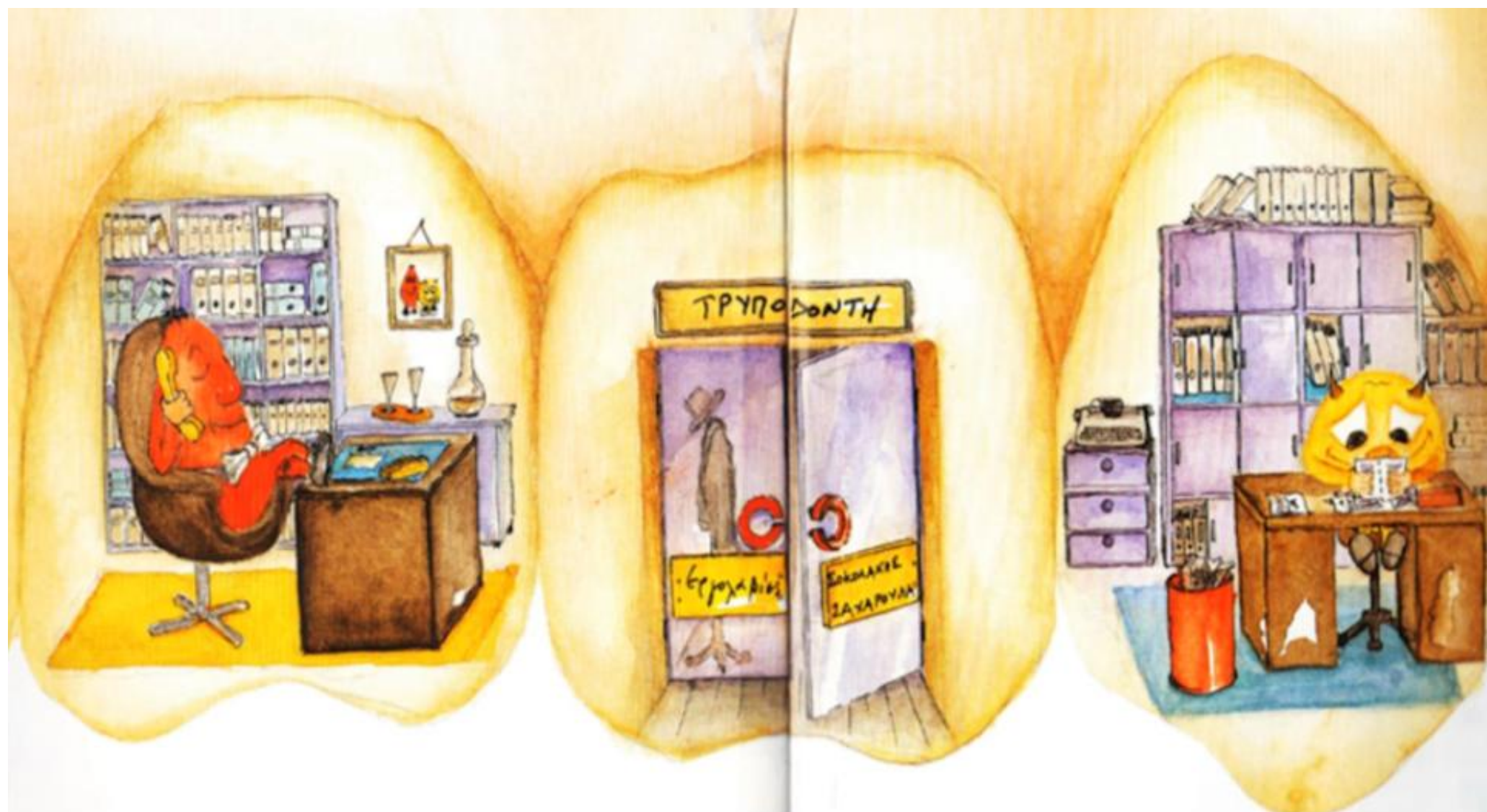

Αρρώστησε τόσο πολύ που έπεσε στο κρεβάτι.
Η Ζαχαρούλα τον φρόντιζε και τον περιποιόταν. Έτσι,
τα δυο μικρόβια δε βγήκαν έξω να χαλάσουν δόντια
για αρκετό καιρό.

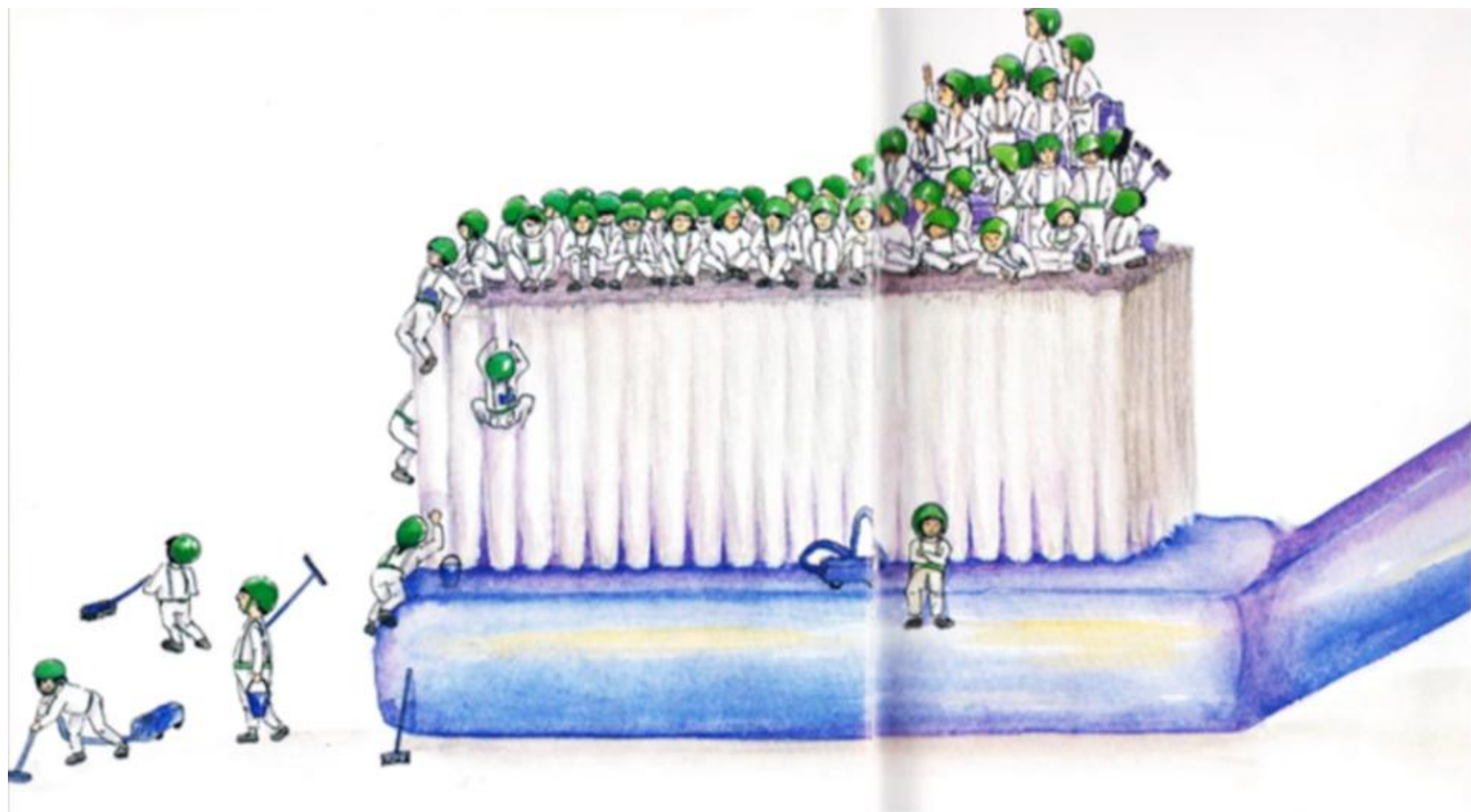

Ο Σοκολάκης και η Ζαχαρούλα Τρυποδόντη είχαν ένα μεγάλο όνειρο: να σκάψουν καλά-καλά όλα μου τα δόντια και να φτιάξουν μέσα στις τρύπες πολυτελή σπίτια και ακριβά μαγαζιά. Πολλά μικρόβια θα πλήρωναν μια περιουσία για να τα νοικιάσουν! Η οδός Αστροδόντη θα γινόταν οδός Τρυποδόντη. Το τελευταίο κούφιο δόντι της οδού Τρυποδόντη θα το έκαναν πισίνα. Ένα σωρό μικρόβια θα έβγαζαν εισιτήριο για να κάνουν μέσα βουτιές!

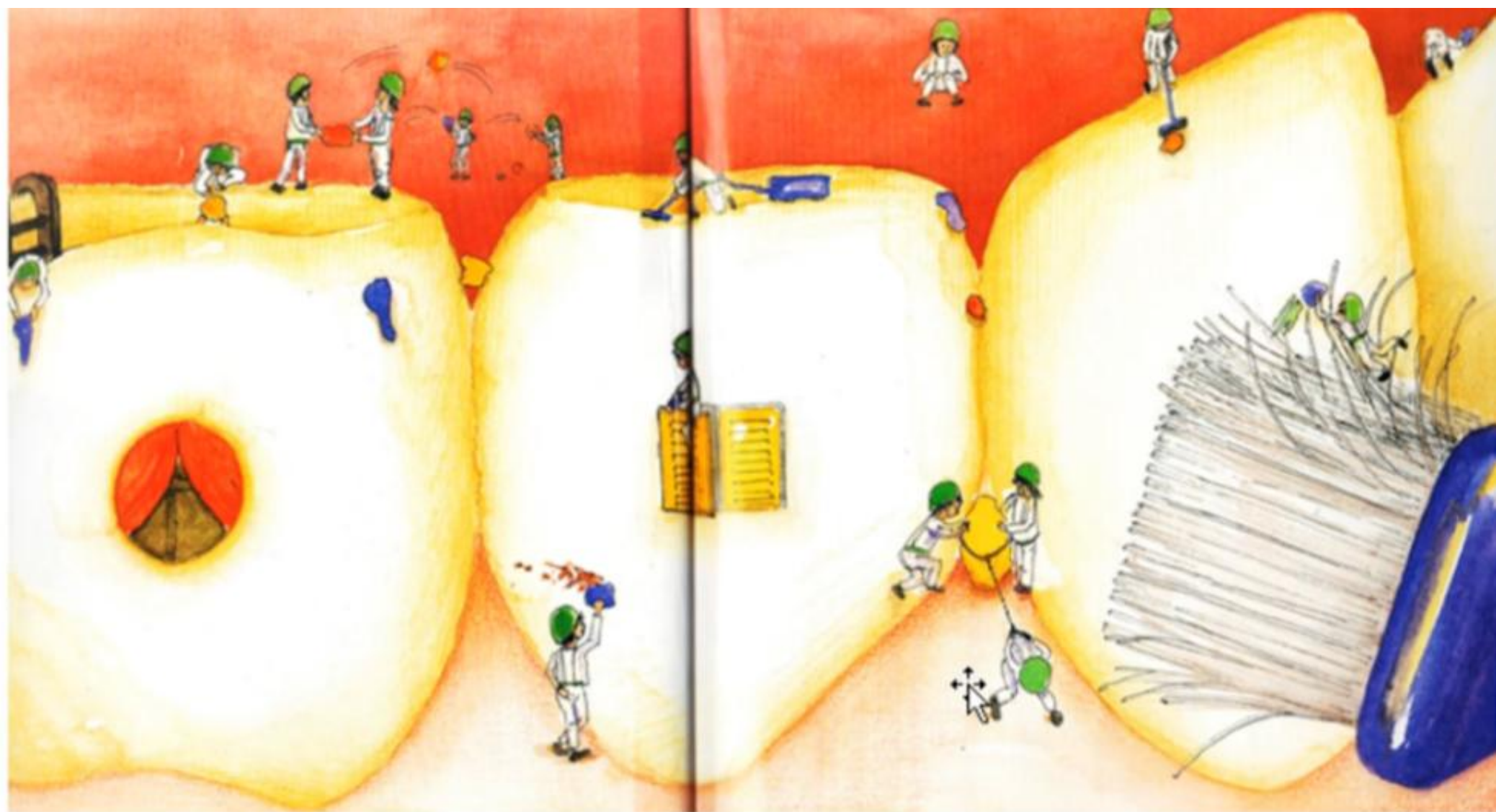

Μέσα σε τρία καλοσκαμμένα δόντια οι δύο επιτυχημένοι επιχειρηματίες ,ο Σοκολάκης και η Ζαχαρούλα, θα στέγαζαν τα γραφεία τους. Η ταμπέλα στην είσοδο θα έγραφε: ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΤΡΥΠΟΔΟΝΤΗ. Όμως τα δύο μικρόβια έπρεπε να δουλέψουν σκληρά πολύ καιρό ακόμα για να γίνει το μεγάλο τους όνειρο πραγματικότητα.

Ξαφνικά έγινε κάτι απροσδόκητο: μια μεγάλη οδοντόβουρτσα έκλεισε την οδό Απροδόντη! Από την οδοντόβουρτσα κατέβηκαν οι Λευκές Στρατιές της Οδοντόπαδας, σκορπώντας γύρω τους μια μυρωδιά καθαριότητας και υγείας. ΠΙΦ! Ο Σοκολάκης και η Ζαχαρούλα κόντεψαν να ... λιποθυμήσουν!

Μια και δυο οι Λευκές Στρατιές της Οδοντόπαστας τρύπωσαν σε κάθε γωνιά της οδού Ασπροδόντη. Χωρίς να χάνουν καιρό σκούπιζαν, καθαρίζαν, γυάλιζαν τα πάντα. Μόλις έβλεπαν ψίχουλο γλυκού, κομματάκι σοκολάτας ή απομεινάρι φαγητού το άρπαζαν αμέσως και το πετούσαν μακριά.

Κατατρομαγμένα τα δυο μικρόβια, μόλις πρόλαβαν να κρυφτούν. Οι Λευκές Στρατιές της Οδοντόπαστας μπήκαν στα σπίτια τους, άδειασαν και καθάρισαν καλά τα ντουλάπια και φύγανε. Στο τέλος, δροσερό νερό ξέπλυνε τα πάντα και η οδός Ασπροδόντη ησύχασε ξανά.

Ο Σοκολάκης έβαλε τα κλάματα:
Πάνε όλες μου οι προμήθειες!
Εξαφανίστηκαν!

Ευτυχώς που
οι Λευκές Στρατιές
της Οδοντόπαστας
δεν είχαν σκεφτεί να
τραβήξουν την κίτρινη
κουρτίνα!

Δεν είχαν ανακαλύψει
λοιπόν, τη μυστική
γλυκοκρυψώνα
της Ζαχαρούλας.
Έτσι, το κομμάτι
της γεμιστής σοκολάτας
ήταν ακόμα εκεί.

Τα δυο μικρόβια αποφάσισαν να μεγαλώσουν
τη γλυκοκρυψώνα για να κρύβουν εκεί,
στο μέλλον, όλες τους τις προμήθειες.

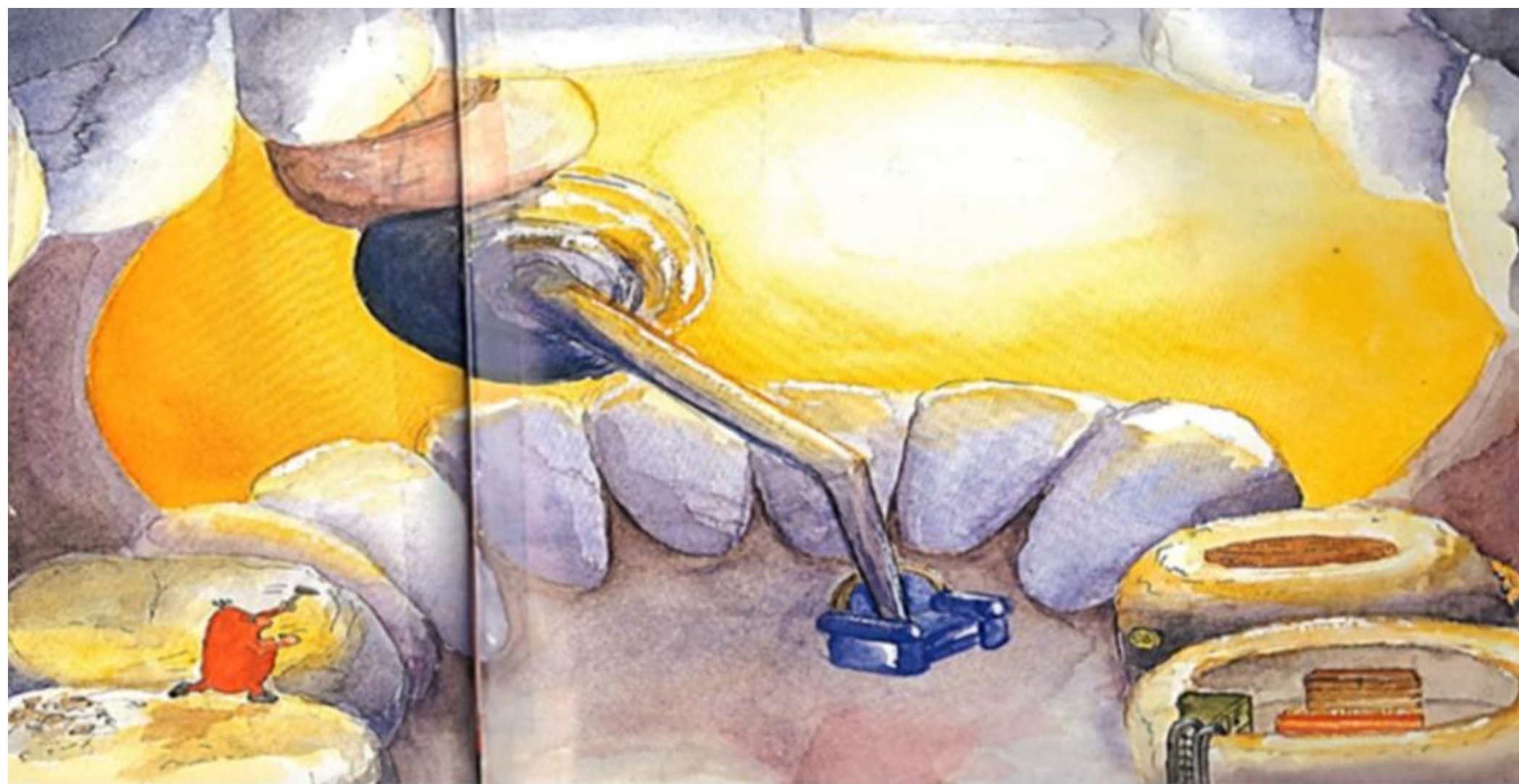
Μην έχοντας να φάνε
παρά μόνο σοκολάτα,
αδυνάτισαν κάπως και δε μπορούσαν να
σκάψουν τόσο γρήγορα όσο πριν.

Όταν η μυστική γλυκοκρυψώνα της Ζαχαρούλας μεγάλωσε αρκετά, σταμάτησαν να σκάβουν. Ξανακρύβοντας μέσα όση γεμιστή σοκολάτα τους είχε απομείνει, χτύπησαν κατά λάθος ένα νεύρο.

Το νεύρο όταν χτυπιέται, δίνει σήμα στον εγκέφαλο και του λέει ότι κάτι δεν πάει καλά. Ο εγκέφαλος δε μπορεί να σταματήσει την καταστροφή του δοντιού μας, μπορεί όμως να μας πρήξει το μάγουλο: Έτσι, μας δίνει να καταλάβουμε πως μέσα στο στόμα μας υπάρχει κάποιο πρόβλημα.

Αυτό ακριβώς συνέβη σε μένα!

Λίγες μέρες αργότερα ,άνοιξα το στόμα μου και ένα δυνατό φως μπήκε μέσα και το φώτισε. Ο Σοκολάκης έβαλε τις φωνές :ένας γυαλιστερός γάντζος χώθηκε στο σπίτι του ,γάντζωσε την πολυθρόνα και του την έβγαλε έξω! Υστερα έβγαλε έξω το κρεβάτι του ,το ντουλάπι του ,το χαλί του ,το κάδρο του ...Ο φοβερός γάντζος του άδειασε το σπίτι τελείως!

Ένας άλλος γάντζος
γέμισε το σπίτι του
ως επάνω με ένα
γυαλιστερό υλικό.

Το άλλο μου δόντι όμως,
το σπίτι της Ζαχαρούλας,
ήταν τόσο κούφιο που
δεν μπορούσε να σωθεί.
Λίγες σταγόνες από ένα υγρό
που κάνει τις ενέσεις να μην
πονάνε έπεσαν στο ούλο μου.
Ύστερα, ο οδοντογιατρός μου
έκανε στο ούλο μια ένεση
για να κοιμήσει το δόντι.

Η Ζαχαρούλα είχε βγει στο παράθυρο και ξεφώνιζε σπαραχτικά. Κανείς όμως δεν της έδωσε σημασία. Μια τανάλια άρπαξε το σπίτι της και το ξερίζωσε αφήνοντας στην οδό Ασπροδόντη ένα μικρό κενό.

Ο Σοκολάκης έτρεμε και χτυπιόταν από το κακό του.
"Αίσχος", φώναζε. "Γι αυτό υπάρχουν τα
δόντια: για να μένουμε μέσα εμείς
τα μικρόβια!"

Σήκωσε το σκεπαρνάκι του
για να αρχίσει πάλι να
σκάβει, αλλά δεν πρόλαβε.

Τον άρπαξαν από το σβέρκο και τον σήκωσαν στον αέρα...

Από τότε, οι Λευκές Στρατιές
της Οδοντόπαστας
επισκέπτονται καθημερινά
την οδό Ασπροδόντη και
τη διατηρούν καθαρή
και μοσχομυρωδάτη.

Τώρα πια, ξέρετε τι να κάνετε για να μην εγκατασταθούν στα δόντια σας διάφοροι συγγενείς του Σοκολάκη και της Ζαχαρούλας:

Να μην τους ταΐζετε γλυκά!

Να πλένετε κάθε μέρα τα δόντια σας!

Μήπως όμως θέλετε να μάθετε
τι απόγιναν ο Σοκολάκης και η Ζαχαρούλα
Τρυποδόντη;

Όταν ο οδοντογιατρός έπλυνε τα εργαλεία του, τα δυο μικρόβια βρέθηκαν από το σωλήνα του νιπτήρα στην αποχέτευση και από εκεί στη θάλασσα. Πολύ καιρό αργότερα, έφτασαν κολυμπώντας σ' ένα ωραίο νησί. Στη Μύκονο ίσως. Ή μήπως στη Χαβάη; Από τότε είναι ξαπλωμένα στον ήλιο και δεν έρχονται πια να πειράξουν τα δόντια μου. Γιατί; Γιατί τα δόντια μου είναι τόσο καθαρά και μοσχομυρωδάτα που ο Σοκολάκης και η Ζαχαρούλα Τρυποδόνη ούτε από μακριά δεν τα πλησιάζουν.

